

[Samordningsministeren]

og det ville jeg også gøre, hvis jeg var fra Venstre eller De Konservative – og sige, at det og det er dårligt for erhvervslivet. Ja, det kan isoleret set vel ikke nægtes, men vi skal se på totalen, helheden, dette, at en virksomhed i Danmark måske nok skal betale CO₂-afgift, men samtidig får refunderet nogle elafgifter eller får nogle andre ordninger, som andre lande slet ikke kender til.

Man bliver jo nødt til at se det i helhed, for uanset om det hedder det ene eller det andet, er det udgifter for virksomhederne, og jeg synes selv, det er interessant at få analyseret, hvad der egentlig findes af omkostninger for danske virksomheder. På nogle områder ligger vi over andre lande – og det kan vi så misunde dem – men man er jo nødt til at se det som en helhed, finde en balance i det og sige, at så er der andre steder, hvor danske virksomheder er ganske godt hjulpet. Både hvad angår selskabsskatter og mange andre ting, er vi jo flot konkurrencedygtige.

Jeg kan måske godt forstå, at man gør det, men jeg vil bare advare imod det; det er lidt farligt at fokusere på ét punkt her og ét punkt der og sige, at her er Danmark sandelig helt galt på den, og her kører vi særløb. Ja, men det gør nogle af de andre lande også på nogle andre områder, så den samlede analyse er stadig væk vigtig, synes jeg.

Markedsadgangen skal jeg bare nævne kort; det er klart, at her har det indre marked og den hele afklaring af EU-situationen jo hjulpet gevaldigt, også GATT-aftalen og alt muligt andet.

Jeg vil også godt fremhæve kapitalmarkedsadgangen. Jeg synes nok, at når man nu taler om den forfærdelige skattereform, som har så mange onder for erhvervslivet, kunne man godt lige have nævnt aktieafgiften, som nu bliver fjernet, kapitalafgiften osv. Det er dog noget, der letter virksomhedernes adgang til kapital, og det er også i det lys, man skal se spørgsmålet om udviklingselskaber. Vi skal ikke foregribe debatten i dag, den kommer, når industriministeren fremsætter forslaget; men udviklingselskaberne skal naturligvis give kapital, og det er en meget vigtig del. Men det er ikke kun det, for det kunne bankerne også gøre under andre betingelser. Nej, udviklingselskaberne skal og kan gøre noget andet end det, bankerne kan. En bankrådgiver kan ikke give

rådgivning om ledelse, forskning eller ny teknologi, det er helt klart ikke bankens opgave. Det er det, der skal bygges ind i disse udviklingselskaber, så de både får risikovillig kapital og samtidig nogen kanalisering af viden til disse typisk små og mellemstore virksomheder, som ellers ikke kan få adgang til den forskning, viden, ledelsesviden, eller hvad det nu kan være, som de har brug for.

Et sidste emne, jeg vil nævne – der er selvfølgelig mange flere – er skatten. Fru Pia Larsen spurgte, hvad erhvervsvirksomhederne eller erhvervslivet ønskede af skattereformen. Ja, det er jo ikke vanskeligt at få øje på; erhvervslivet vil gerne betale så lidt i skat som muligt, og det har jeg fuld forståelse for. Erhvervslivet vil også gerne være helt foruden arbejdsmarkedsbidrag, tror jeg nok, men jeg vil dog dertil sige, at den model, vi faktisk fik, bør også med i billedet, når man diskuterer arbejdsmarkedsreform.

Fru Pia Larsen spurgte mig, om det forbedrede konkurrenceevnen, at man lavede arbejdsmarkedsbidrag, eller bruttoskat, som det blev kaldt. Det skader i hvert fald ikke konkurrenceevnen, for virksomhederne betaler ikke en krone. Virksomhederne er indtil 1997 pålagt bidrag, som er ekstremt meget lavere, end det tidligere har været foreslået, skal jeg sige uden i øvrigt at starte den diskussion. Men beslutningen er udsat til 1997, og det er klart understreget, at den vil afhænge af konkurrenceevnen. Hvis virksomhedernes konkurrenceevne på det tidspunkt ikke kan bære det, vil det blive taget op til drøftelse, og arbejdsmarkedsbidraget for virksomhederne vil blive drøftet årligt i forbindelse med finansloven. Så det er jo ikke bare sort og hvidt. Jeg kan også godt lytte mig til, at der er nogle, der bestemte sig utilfredse med både goodwillbeskatning, ejendomsavancebeskatning og aktieavancebeskatning. Det er ingen nyhed, det ved jeg godt, og jeg er bestemt også lydhør over for det.

Men når fru Pia Larsen spørger mig om, hvad det er, virksomhederne vil, har jeg hørt det i 10 år. De vil forsøge at få nedsat marginalskatte af arbejdsindkomsten, det har været deres punkt 1a. Når vi kom flagrende – glade og fornøjede og opmuntrede af, at nu nedsatte vi selskabsskatten – fik jeg ærlig talt at vide: Ja, det er da meget godt, men det er stadig væk personskatterne og trækprocenterne,